

[Kjærulff-Schmidt.]

eksempel herpå, hvor et flertal af folketingets medlemmer på en meget og helt usædvanlig magthaverisk måde har standset behandlingen af nogle forslag. Det er en anden historie, men det er også en historie om demokrati, og hvordan det kan praktiseres.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg skal i modsætning til hr. Kjærulff-Schmidt holde mig til sagen. Det er det, det drejer sig om også i et demokrati, og derfor skal jeg lade være med at kommentere en række af de bemærkninger, hr. Kjærulff-Schmidt også kom med om kommuner; det er sådan en tilbøjelighed, man har, det er, som om man, hvis man ikke kan komme ind og få bestemmelsen selv, skal prøve at få den på anden led og på andet vilkår.

Må jeg bare sige til fru Jytte Røge, at det var en rørende historie at høre om de gode, gamle dage, hvor borgmesteren — tænkt engang — gik på gaden og talte med folk. Ja men, fru Jytte Røge, jeg har da været borgmester, jeg har også talt med folk på gaden og gjort det mange gange. Jeg har også gjort det som minister, det er ikke noget usædvanligt, og selv om der er store enheder, er det sådan, at mange af de mennesker slet ikke er ude af kontakt, måske mere i kontakt med befolkningen, end medlemmer af dette ting er. Så jeg tror ikke, man bare skal sige, at dengang var det rosenrødt, dengang var der fornuft, men nu er der ikke fornuft, og nu er der afstand, og der er overhovedet ikke noget som helst, der er godt.

Jeg skal ikke benægte, at der er problemer omkring kommunikation og forbindelse borger og kommunalbestyrelse imellem, men jeg sagde netop i mit indlæg og i mine bemærkninger om forslaget til folketingsbeslutning, at der er en række problemer, og at jeg er enig i hensigten og intentionen med det forslag, der foreligger, jeg er bare ikke enig i den måde, det skal gøres på. Jeg sagde, der er en række problemer, ikke bare dette, men mange andre problemer, vi skal se på, for at bringe befolkning og kommunalbestyrelse nærmere hinanden.

Man fremhæver det med Farum, man har nogle kærkomne eksempler; jeg ved ikke, om man har nogle eksempler på sportshal-

ler, der er gået til folkeafstemning og blevet stemt ned eller noget i den retning, det er gerne forretningscentre, gadegennembrud og den slags ting. Man når jo mange gange til, at man endda kan opdigne til en folkeafstemning om, at man reserverer sig muligheden for at gøre noget, uden at man træffer beslutning om at gøre det, og så er vi også lidt langt ude. Lad mig endelig sige, at det er jo også sådan mange gange, at det, der hedder afstemninger, kan være følelseladede afstemninger. Man vil gerne have plads til handicappede, man vil bare ikke have det i det kvarter, man bor i. Man vil gerne have plads f. eks. for byggelegepladser, bare ikke i det kvarter, vi bor i. Man vil gerne have plads til nogle ting; der er fælles for os alle sammen, bare ikke, hvor vi bor. Det er bare sådan et lille eksempel på, at den overordnede beslutning i høj grad må ligge hos en kommunalbestyrelse, som må træffe mange af de ubehagelige afgørelser, som ikke altid lige netop er dem, der huer folk i det område, hvor de bor.

Jeg var lidt overrasket over fru Aase Olesens umiddelbare tilslutning, men det bliver jo ikke min sag, men derimod de radikales.

Må jeg sige til hr. Jens Møller fra kristeligt folkeparti, at det var dog en tilsnigelse at sige, at jeg ikke brød mig om nærdemokrati. Man kan sige meget heroppe fra talerstolen, man kan bare ikke forvanske det, der bliver sagt, på den måde, som hr. Jens Møller gjorde. Jeg sagde, at man brugte nærdemokrati slagordsagtigt, og det er noget helt andet, end at jeg skulle have sagt, at jeg ikke ville have noget at gøre med nærdemokrati; og jeg har jo nedsat dette udvalg netop for at prøve at løse en række af disse problemer.

Når hr. Kaj Hansen spørger om, hvornår arbejdet skal være færdigt i udvalget, må jeg sige, at jeg stiler efter, at dette udvalg skulle gøre sit arbejde færdigt inden for et års tid. Vi skulle gerne være færdige i så god tid, at vi kan få en debat og få en lovgivning, som i givet fald kan få virkning for kommunalvalget 1. april 1978.

Når hr. Kjærulff-Schmidt og andre spørger, hvem der sidder i udvalget, kan jeg sige, at det er såmænd ikke særlig lang tid siden, at beslutningen blev taget om at nedsætte det udvalg; det var nemlig på baggrund af vores forslag til folketingsbeslut-